

ни) на Авраама и на сѣмето негово до вѣка. (56) И сѣдѣ Маріамъ съ нея до три мѣсеца; и се върна у дома си.

(57) А на Елисаветъ се исполни врѣмето ѝ да роди; и роди снѣтъ. (58) И чуха съседитѣ и роднинитѣ ѝ че е възвеличилъ Господъ своята къмъ нея милость; и срадваха се съ нея. (59) И тѣвъ осмиитъ день дойдохъ да обрѣжатъ дѣтето; и наричаха го, по бащиното му име, Захарія. (60) И отговори майка му и рече: Не, но ще се нарече Иоаннъ. (61) И рекохъ ѝ че: Никой нѣма въ родѣтъ ти който да се нарича съ това име. (62) И кивахъ на баща му какъ би искалъ той да го нарече. (63) А той поискъ дѣсница, и написа тѣзи думи: ѲИоаннъ е името му. И почудиха се всички. (64) И тогъ часъ все отвори хъ устата му и изикътъ му, и говорѣше и благославяше Бога. (65) И нападнъ страхъ на всичкии имъ съседѣ; и до всичката планинска страна на Юдея приказваше се за всички това. (66) И всички които чухъ туряхъ това на сърдцето си, и казвахъ: Какво ли ще бѣде това отроче? И ѡржката Господня бѣше съ него.

(67) И отецъ му Захарія, испълни се духомъ Святиимъ и пророкува, и рече: (68) Благословенъ Господъ Богъ Израилевъ, защото посѣти и стори избавление на свойтъ народъ, (69) и въздвгна намъ рога на спасение въ домѣтъ на Давида раба своего, (70) (ѡ както говори чрѣзъ устата на святиитъ свои отъ вѣка пророци,) (71) освобождение отъ враговетъ наши, и отъ ржката на всички които ни ненавиждатъ, (72) да стори милость съ отцѣтъ наши, и да помене святиитъ свой завѣтъ, (73) и кѣтъвата съ която се заклъ на отца ни Авраама, (74) да

даде намъ, освободени отъ ржката на враговетъ наши, ѡда му служимъ безъ страхъ, (75) и живъ святостъ и правда прѣдъ него, прѣзъ всичкии дни на животѣтъ си. (76) И ти, отроче, пророкъ на Вишняго ще се наречешъ; защото аще прѣдидешъ прѣдъ лицето Господне да приготвишъ платищата му, (77) за да дадешъ на неговийтъ народъ да познахътъ спасение чрѣзъ прощавание на грѣховетъ имъ, (78) за милосердието на милостѣта на Бога нашего съ която ни посѣти зора отъ висотата, (79) да осияе сѣдѣщитъ въ тмѣнина и въ сѣнка смъртна, така щото да управи позѣтъ ни въ път на миръ.

(80) А дѣтето растѣше и укрѣпяваше се духомъ; и двѣ пустинитѣ бѣше до деньтъ на явянието си на Израила.

ГЛАВА 2.

А прѣзъ онѣзи дни излѣзе заповѣдь отъ Кесаря Августа да се напише всячка вселенная. (2) Това написание станъ първо когато Кириний владѣше Сирия. (3) И идѣхъ всяка да се написватъ, всякой въ свойтъ си градъ. (4) А възлѣзе и Иосифъ отъ Галилея, отъ градѣтъ Назаретъ, въ Юдея, въ градѣтъ Давидовъ който се нарича Витлеемъ, (ѡ понеже той бѣше отъ домѣтъ и родѣтъ Давидовъ,) (5) да се напише съ Маріамъ обручената нему жена, която бѣше непраздна. (6) И когато бѣхъ тѣ тамъ, исполнихъ се днитъ ѝ да роди. (7) И роди Сина своего първороднаго, и нови го; и положи го въ яслигъ, защото нѣмахъ мѣсто за тѣхъ въ гостинищата.

(8) И по онѣзи мѣста имаше овчари които пошувахъ на полето, и вѣрѣхъ стража

с Ст. 14.	106; 48.
т Бит. 17; 12.	Лев. 24; 31.
12; 3.	Псал. 111; 9.
у Ст. 13.	7; 16.
ф Ст. 13.	Псал. 132; 17.
х Ст. 20.	Иер. 23; 5, 6, 30; 10.
ц Ст. 39.	Дан. 9; 24.
ч Гл. 2; 19, 51.	Рим. 1; 2.
ш Бит. 39; 2.	Лев. 26; 42.
80; 17; 89; 21.	Псал. 98; 3. 105; 8, 9.
Дѣян. 11; 21.	106; 45. Иез. 16; 60.
щ Иоилъ 2; 28.	Ст. 54.
з Цар. 1; 48.	Бит. 12; 3. 17; 4.
Псал. 41; 13.	72; 18.
	22; 16, 17.

6; 13, 17.	Дѣян. 26; 18.
ж Рим. 6; 18, 22.	Гл. 2; 40.
Евр. 9; 14.	Мат. 3; 1. 11; 7.
и Иер. 32; 39, 40.	—
Ефес. 4; 24.	2 Сол. 2; 13.
2 Тим. 1; 9.	Тит. 2; 12.
1 Пет. 1; 15.	2 Пет. 1; 4.
а Иса. 40; 3.	Мал. 3; 1.
4; 5.	Мат. 11; 10.
Ст. 17.	б Мар. 1; 4.
Гл. 3; 3.	в Иса. 9; 2.
42; 7.	49; 9.
Мат. 4; 16.	Дѣян. 5; 37.
б 1 Цар. 16; 1, 4.	Иоан. 7; 42.
с Мат. 1; 16.	Гл. 1; 27.
Мат. 1; 18.	Гл. 1; 27.
д Мат. 1; 25.	—